

طراحی لباس ایرانی براساس فرهنگ جامعه یا واردات مد جهانی؟

علیرضا کیمیایی^۱، مهرداد ذوالفقارلو کوهی^۲

۱ عضو هیئت علمی دانشگاه علامه محدث نوری، دانشجوی دکتری تخصصی مدیریت دانشگاه تهران، ایران

a.kimiaee@mohaddes.ac.ir, alirezakimiaee@ut.ac.ir

۲ دانشجوی کارشناسی، دانشکده اقتصاد، دانشگاه علامه محدث نوری، ایران

Mehrdad.zoliii@gmail.com

چکیده

لباس گذشته از جنبه پوشاندگی که پیوسته مد نظر بوده است و به نوعی اولین اختراع بشر محسوب می شود و همواره او را از گرما و سرما، مصون داشته. در اثر مرور زمان به نوعی، جنبه نمایشی نیز یافته است و بدین منظور چه هنرها که در تزیین آن به کار نرفته است و چه ابداعات و ابتکاراتی که در تحقق این جنبه دکوراتیو لباس صورت نگرفته است اما امروزه لباس به عنوان وسیله ای مناسب در جهت تعارضات فرهنگی نیز به کار گرفته شده و در تهاجم فرهنگی غرب، لباس نیز به عنوان بهترین وسیله مورد استفاده قرار گرفته است و مساله ما این است که فرهنگ اسلامی دارای چارچوب هایی بوده که شامل پوشش هم می شود و برای لباس هم ایده دارد و ما باید بر اساس این چارچوب ها و با توجه به پدیده مد، لباس هایی طراحی کنیم که هم به روز، زیبا و جوان پسند باشند و هم دارای چارچوب اسلامی باشند.

واژه های کلیدی: پوشش اسلامی، پوشش وارداتی، مد، طراحی لباس، فرهنگ.

Designing Costume(Clothes) Based on Cultural Attitude or World Tendency?

Alireza, Kimiaee¹; Mehrdad, Zolfagharloo-koochi²

1-PhD student of Tehran University and member of faculty Allameh Mohaddses Noori, Mazandaran, Iran

(a.kimiaee@mohaddes.ac.ir, alirezakimiaee@ut.ac.ir)

2-Department of Economy, Allameh Mohaddses Noori University, Mazandaran, Iran

(mehrdad.zoliii@gmail.com)

Abstract

In addition to covering the clothes always have been considered On the other hand, clothing is the first human invention and always dress, remains a humans from warmth and cold.

دومین کنفرانس بین المللی اقتصاد، مدیریت و فرهنگ ایرانی اسلامی

اردیبهل – مرداد ۱۳۹۴

با مجوز رسمی از وزارت محترم فرهنگ و ارشاد اسلامی – اداره کل استان اردبیل

Over time, in a sense, also for dress there has been a dramatic aspects. And for this purpose, the arts that it is not decorated, and what innovations and initiatives in achieving this aspect decorative dress has been taken, but today, dressed as an appropriate tool used for cultural conflicts, and the cultural invasion of the West, dressed as best tool, is used.

Our problem is that Islamic culture has a framework that also will Included cover, also there are idea for dress, and we should be on the basis of this framework and with regard to the phenomenon of fashion, clothes that Also updated design, beautiful and young, and both Islamic framework.

Keywords: *Islamic dress ,Clothing import , Fashion ,Designing clothes ,Culture.*

مقدمه

مسئله حجاب موضوعی خاص و مربوط به یک جامعه معین یا در یک گوشه از جهان نبوده و نیست، بلکه مسئله ای جهانی بوده و آشکار است که با مشخصات متناسب با جوامع مختلف و در سیر تاریخی آنها قرار دارد (استادملک، ۱۳۶۷: ۱۷۹). رد پای حجاب در جامعه ایرانی از زما نه‌ای بسیار دور و پیش از ورود اسلام به این سرزمین دیده می شود؛ هرچند در آن زمان اصطلاح حجاب به معنای پوشش اسلامی مطرح نبود ولی به معنای پوشش خاص تعریف شده برای زنان وجود داشت. کنت گوبینیو^۱ معتقد است حجاب دوره ساسانی در دوره اسلام و در میان ایرانیان باقی ماند (مالمیر، ۱۳۷۸: ۹۱) به هر حال، پیش از اسلام حجاب در ایران و جهان وجود داشته است (جودی، ۱۳۸۸). با مطالعه تاریخچه پوشش زنان ایرانی از آغاز تاکنون دیده می شود که بیشترین تغییر لباس زنان از اواخر قرن نوزدهم و با تثبیت سلسله قاجاریه آغاز شده است. توجه به مُد اروپایی از میانه های حکومت ناصرالدین شاه آغاز شد. پس از انقلاب مشروطه و تا سال ۱۳۱۴، تحولات مهمی از نظر سیاسی و اجتماعی نظیر وضعیت زنان و اهمیت نقش آنها در خارج از خانه موجب شد که وضعیت پوشش زنان تحت تأثیر قرار گیرد؛ از سوی دیگر، اهمیت لباس و کالاهای خارجی، به ویژه با آمدن خیاطان و طراحان فرانسوی به تهران، سبب شد که در ایران قشر جدیدی با توجه به آنچه در اروپا می گذشت، شکل بگیرد. بدین ترتیب، تحول سیاسی، اقتصادی و اجتماعی به دگرگونی رفتار یک طبقه مرفه متمایل به تمدن غرب و ارزش‌های غربی کمک کرد که همین موضوع سبب ایجاد پراکندگی در پوشش زنان شد. این فرایند پس از کودتای ۱۲۹۹، شدت بیشتری به خود گرفت.

در سال ۱۳۱۴، اتفاق مهمی در ایران رخ داد که پیامدهای منفی بسیاری بر جای گذاشت. حکومت پهلوی در جریان مدرنیزه کردن کشور، فرمان تاریخی «کشف حجاب» را در ۱۷ دی ۱۳۱۴ صادر کرد. بر اساس این دستور حکومتی، زنان باید با پوششی شبیه پوشش زنان غربی وارد محیط های عمومی و رسمی جامعه می شدند. هرچند اقلیتی از زنان از این حرکت استقبال کردند، ولی اکثریت جامعه با توسل به اعتقادات مذهبی و حمایت مراجع تقلید و روحانیون، در مقابل این حرکت مقاومت کردند. این فرمان که شاید بتوان آن را در نوع خود اقدام بی مانند در تاریخ این کشور دانست، در زمینه پوشش در ایران بسیار مؤثر محسوب می شود و امروزه نیز جامعه با آثار آن سروکار دارد.

پس از روی کار آمدن محمدرضا پهلوی، گروهی از زنان که از فشار حکومت پهلوی اول سخت به ستوه آمده بودند در مخالفت با کشف حجاب، در معابر عمومی با چادر ظاهر شدند و مأموران حکومتی هم با وجود قانون کشف حجاب چندان که باید با آنان مقابله نکردند. در مهرماه ۱۳۲۰ آیت الله سید ابوالقاسم کاشانی طی نامه ای شدیدالحن به نخست وزیر وقت، خواهان کم کردن فشار بر زنان محجبه شد. در سال ۱۳۲۳ آیت الله سید حسین طباطبائی قمی از مراجع وقت، نام های به شاه جدید نوشت و از وی خواست کشف

¹ Conte de Gobineau

دومین کنفرانس بین المللی اقتصاد، مدیریت و فرهنگ ایرانی اسلامی

اردیبهل – مرداد ۱۳۹۴

با مجوز رسمی از وزارت محترم فرهنگ و ارشاد اسلامی – اداره کل استان اردبیل

حجاب اجباری را القا کند. سرانجام به واسطه مخالفت علما با این قانون و مقاومت مردم علیه آن، قانون کشف حجاب لغو شد، اما این لغو به معنای کنار گذاشتن محتوای قانون نبود، بلکه تغییری در تاکتیک محسوب می شد و کشف حجاب مبتنی بر زور به کشف حجاب مبتنی بر تبلیغات و کار فرهنگی روی آورد. در واقع، پهلوی دوم با برنامه ای حساب شده و از طریق طریق رسانه های گروهی، مراکز آموزشی، ادارات و سینماها تلاش کرد تا زنان را به بی حجابی و برهنگی تشویق کند. سال ۱۳۵۵ اوج سیاست های ضد حجاب پهلوی دوم به شمار می رود. در این سال رسماً دولت طرحی را در زمینه کشف حجاب تدوین کرد و بلافاصله بخشنامه آن را برای اجرا به ادارات مربوطه ارسال کرد. مبارزه علیه چادر در اکثر جملات این طرح وجود داشت و رژیم تلاش می کرد تا از طریق استفاده ابزاری از روحانیت، مفهوم چادر را از مفهوم حجاب تفکیک کند. این دستورالعمل نه تنها نتوانست حجاب را در جامعه از بین ببرد، بلکه موجب شد تا صف آرایی در مقابل دولت آشکارتر و محکمتر از گذشته خود را نشان دهد. هرچه از اجرای برنامه های ضد حجاب محمدرضا شاه می گذشت صف بندی موافقان و مخالفان آشکارتر می شد تا جایی که در آخرین سالهای حکومت شاه، در ظاهر و رفتار زنان در شهرهای ایران، به ویژه در تهران، ناهمگونی شدیدی پدید آمد. برای مثال، حجاب در محیط دانشگاهی عاملی بر حفظ اصالت ها و مقاومت در برابر فرهنگ غرب شمرده می شد و چون استفاده از چادر در محیط دانشگاه ممنوع بود برخی از دانشجویان چادری به جلوی دانشگاه که می رسیدند چادر را در کیف دستی خود مخفی می کردند.

پس از پیروزی انقلاب اسلامی همواره یکی از موضوعهای بحث برانگیز «پوشش بانوان» جامعه بوده و این بحث در دوره های مختلف تاریخ انقلاب اسلامی، فراز و فرودهایی داشته است. در دهه نخست پیروزی انقلاب اسلامی، به ویژه در دوران دفاع مقدس، به دلیل حاکمیت شرایط ویژه فرهنگی و اجتماعی در مورد حدود پوشش اسلامی، نظراتی وجود داشت ولی جامعه، کمتر با معضل بدحجابی روبرو بود. در دهه دوم انقلاب، به دلایل مختلف سیاسی، فرهنگی و اقتصادی، ناهنجاری های اجتماعی از جمله پدیده بدحجابی در جامعه ظهور بیشتری یافت و در دهه سوم، این روند با سیری رو به افزایش ادامه پیدا کرد. واقعیت این است که در سه دهه گذشته، با وجود فراز و نشیب ها و کاستی ها، پابندی به پوشش اسلامی در مقایسه با وضع پیشین آن بسی بیشتر و عمیق تر بوده و این امر در مراکز آموزشی به ویژه دانشگاه های کشور مشهودتر است؛ با این حال، پیداست میان «واقعیت موجود» تا «تحقیقت مطلوب» فاصله کم نیست. در تحلیل وضعیت پوشش علاوه بر آنکه باید از تقلی لگرای اجتناب و تمام علل و عوامل را تا حد امکان واکاوی کرد، لازم است سهم تأثیرگذاری هریک از عوامل نیز مشخص شود. در اینجا تحقیقات میدانی کارشناسانه می تواند تا اندازه زیادی به کار آید. وضعیت پوشش در سه دهه اخیر نشان می دهد از سال ۱۳۵۶ تا ۱۳۵۹ وضعیت پوشش بانوان روندی رو به رشد داشته است. تحلیل همین پدیده می تواند در بررسی علل بدپوشی در سالهای بعد روشننگر باشد. با وجود آنکه از زمان شکل گیری انقلاب تا زمان استقرار نظام اسلامی، وجهه همت و مسئله اصلی جامعه اسلامی موضوع حجاب نبود، تمایل رو به رشد زنان به حجاب چگونه توجیه می شود؟ احتمالاً به دلیل آنکه آرمان جامعه یا بخش های تأثیرگذار آن، نابودی رژیم پهلوی و تشکیل جمهوری اسلامی بود و آنچه با بنیاد خواسته های رژیم پهلوی در فهم عمومی مردم پیوند خورده بود، مسئله کشف حجاب بود، لذا عنایت به آن نوعی مبارزه محسوب می شد و گروه های مختلف از آن استقبال می کردند. این احساس عمومی و انقلابی تا ماه ها پس از پیروزی انقلاب اسلامی جریان داشت و البته از سال ۱۳۵۸ به بعد توصیه رهبران مذهبی به حجاب و لزوم تعیین ضوابط قانونی برای مقابله با بی حجابی و انتظار جامعه مذهبی برای اصلاح وضعیت موجود، در عمومی شدن حجاب در ظاهر و شروع رفتارهای مغایر در پنهان، نقش داشت.

از سال ۱۳۵۹ با آغاز جنگ تحمیلی چند مسئله ظهور یافت: از یک سو آوارگی بسیاری از خانواده ها و مهاجرت آنان به حاشیه شهرهای دیگر، افزایش ناراضیاتی از پیامدهای جنگ (از جمله گرانی)، حضور بسیاری از جوانان مذهبی در جبهه ها و کاهش اقتدار آنان در شهرها و عطف توجه مدیران به موضوع جنگ و فقدان برنامه ریزی در زمینه گسترش فرهنگ عفاف؛ و از سوی دیگر گسترش برنامه های فرهنگی جهان غرب علیه انقلاب اسلامی. همچنین، جنگ توانسته بود انسجام اجتماعی و حس ایثار را تقویت کند و توجه به مسئله اصلی (جنگ) سبب می شد بسیاری مسائل از جمله موضوع آزادی های اجتماعی و آزادی پوشش، برابری حقوق زن و مرد و مسائلی از این

دست در حاشیه قرار گرفته و یا اصلاً مسئله اقلیت راحت طلب تلقی شود نه مسئله عموم مردم؛ از این رو مسئله پوشش بانوان در طول جنگ هیچ‌گاه به عنوان مشکلی حاد مطرح نشده بود؛ هرچند در اندیشه عمل‌کنندگان آن یک موضوع مهم محسوب می‌شده است. با پایان یافتن جنگ تحمیلی، برخی از ارزشهای دوران دفاع مقدس از جمله حسن ایثارگری، انسجام اجتماعی، قناعت و معنویت‌گرایی با افول مواجه شد و از سوی دیگر همت مدیران نظام به بازسازی کشور بر اساس برنامه‌های توسعه معطوف گردید. گرچه بازسازی کشور و تدوین برنامه برای ترسیم افق‌ها، تدوین سیاست‌ها و هماهنگی برنامه‌ها ضرورتی اجتناب‌ناپذیر بوده و هست اما اتخاذ رویکرد توسعه‌ای به این معنا بود که الگوهای توسعه فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی غربی البته با اصلاحاتی جزئی، مبنای تحولات قرار گیرد (فلاح، ۱۳۸۸)

و امروز با وجود رسانه‌هایی همانند اینترنت (از طریق سایت‌ها و شبکه‌های اجتماعی) و تلویزیون و سینما (از طریق سریال‌ها، فیلم‌ها و برنامه‌های تلویزیونی) تبلیغات فرهنگ و لباس در سطح جهانی انجام شده و با واردات واردکنندگان لباس براساس مد جهانی و همچنین طراحی طراحان داخلی با الگو برداری از مد جهانی که در رسانه‌ها تبلیغ می‌شود فرهنگ و ذایقه پوششی مردم در حال تغییر است.

مسئله

مسئله این است که امروز در بسیاری از کشورها از جمله ایران لباس‌های کمی طراحی می‌شوند که همسو با اعتقادات و فرهنگ اصیل جامعه باشد به شهرت برسند و عموم جامعه بپوشند بلکه تعداد محدودی از کشورها هستند که طراحی می‌کنند و از طریق رسانه‌های قدرتمند خود به نمایش می‌گذارند مردم در همه دنیا به آنها چشم دوخته می‌بینند می‌پسندند و استقبال می‌کنند حتی طراحان داخلی در صورتی که این طراحی‌ها با معیارهای جامعه ایرانی اسلامی سنخیت ندارد. لباس‌هایی که دارای معیارهای ایرانی اسلامی باشد چه ویژگی‌هایی دارند؟ آیا ما نباید به فکر طراحی چنین لباس‌هایی باشیم؟

تعریف حجاب

کلمه حجاب، در لغت به معنای پرده افکندن و حائل قرار دادن میان دو چیز است و امروزه به پوشش، ظاهری زنان اطلاق می‌شود (مطهری ۱۳۷۲، ۶۳) علاوه بر این، پوشش زنان ضمن تأمین حدود پوشش اسلامی، باید بتواند برجستگی‌های اندام بدن را نیز بپوشاند و به عبارتی گشاد باشد و از سوی دیگر بدن نما نباشد یعنی از زیر پارچه آن اندام بدن نمایان نشود.

اهمیت لباس

لباس در زندگی امروزه انسانها کارکردهای گسترده و متنوعی دارد. از جمله کارکردهای فردی، پاسخگویی به نیاز فطری یا خود استتاری است. براساس این نیاز، انسان در هر شرایطی حتی در محیطی که کسی نباشد، تمایل درونی به برخورداری از حداقل میزان پوشش دارد و از برهنگی می‌پرهیزد. همچنین تأمین امنیت فردی از جهت محافظت بدن از شرایط متنوع جوی و جلوگیری از تحریک هوسبازان برای هرگونه اقدام احتمالی، عامل مهمی برای رعایت پوشش در محیط خارج از خانه محسوب میشود. (حداد عادل ۱۳۶۸).

مدیریت پوشش از لحاظ محتوای ی یک مقوله و پدیده فرهنگی است، اگر به حال خود رها شود قطعاً صدمات جبران ناپذیری بر پیکره جامعه وارد خواهد نمود. پدیده مد برای ایجاد شادابی، نشاط و توسعه یک جامعه حیاتی و ضروری است و بدون آن در جامعه حالت پژمردگی، رکود و خمودگی ایجاد خواهد شد.
(امام خمینی (ره) 1360) می‌فرماید:

بی شک بالاترین عنصری که در موجودیت هر جامعه دخالت دارد، فرهنگ آن جامعه است. اساساً فرهنگ هر جامعه، هویت و موجودیت آن جامعه را تشکیل می‌دهد و با انحراف فرهنگ، هر چند جامعه در بعدهای اقتصادی، سیاسی و صنعتی و نظامی قدرتمند و قوی باشد، ولی پوچ، پوک و میان تهی است. اگر فرهنگ جامع‌های وابسته و متأثر از فرهنگ مخالف باشد، ناچار دیگر ابعاد آن جامعه به جانب مخالف گرایش پیدا میکند و بالأخره در آن مستهلک میشود و موجودیت خود را در تمام ابعاد از دست می‌دهد. (مجموعه سخنرانی‌ها 1360)

مد و مدگرایی

«مد» ها الگوهای فرهنگی ای هستند که توسط بخشی از جامعه پذیرفته میشوند و دارای یک دوره ی زمانی نسبتاً کوتاه اند سپس فراموش می‌شوند (غروی زاده 196، 1373). بنابراین «مدگرایی» آن است که فرد، سبک لباس پوشیدن و طرز زندگی و رفتار خود را طبق آخرین الگوها تنظیم کند و به محض آن که الگوی جدیدی در جامعه رواج یافت، از آن یک پیروی نماید (دهخدا 1377).

گستره ی مد به اندازه ی گستره ی زندگی انسان است و تمامی شئون آن را در بر میگیرد. تغییرات مد گونه، در علوم و فنون نظریه‌ها، گرایش به جنبه‌های مختلف علمی، الگوهای تربیتی، سبک منش و رفتار، پوشش، آرایش، محیط آرایشی و ... قابل تسری است.

در عصر حاضر، تحولات بسیار سریع و غیر قابل پیش بینی در همه ی عرصه‌های زندگی اجتماعی متأثر از فرهنگ هستند. علاوه بر تغییرات در لباسها و الگوهای تزئینی، مدها تنها محدود به این جنبه از زندگی اجتماعی نمی‌شوند. تغییرات مد گونه در فنون، نظریه‌ها، علایق به جنبه‌های مختلف علمی هر جنبه از زندگی اجتماعی نیز در این محدوده جای میگیرند. در این میان نقاشی، تئاتر، معماری، تزئینات خانگی، آداب پذیرایی، ادبیات، مدیریت، تجارت، عقاید سیاسی، فلسفه و روانشناسی، علوم اجتماعی و حتی حوزه‌های غیر قابل انعطاف مانند فیزیک و ریاضیات را در بر میگیرد (حیدری 23، 1376).

آنچه در زمان حال در ترویج مد و مدگرایی تأثیر قابل ملاحظه‌ای دارد بحث تبلیغات از طریق رسانه‌های جمعی است. به علاوه پدیده مد و مدگرایی اغلب در میان قشر جوان مشاهده میگردد زیرا جوان در پی هویت یابی، زیبایی و خواستار خود نمایی بوده و باکنش‌های هیجانی خود همواره به دنبال مد میرود و در این میان زنان و دختران به دلیل خصلت زینت خواهی و خودآرایی بیشتر از مردان به سمت مدهای روز گرایش و تمایل نشان میدهند. بنابراین ملاحظه میشود که مد صرفاً مربوط به لباس و پوشش نبوده و سایر جنبه‌های زندگی را نیز در برمی‌گیرد. به علاوه مد آموختنی است و از طریق آموزش به ویژه از طریق وسایل ارتباط جمعی گسترش مییابد و در میان اقشار جامعه و جوانان، زنان و دختران بیشتر از سایرین مدگرا هستند. (کشاورز 180، 1390)

آسیب های مد و مد گرایی

مد و مد گرایی به عنوان حقیقتی اجتناب ناپذیر و جزئی لاینفک از جامعه مصرفی و ماشینی میباشد و تنها جوامعی از این پدیده نو ظهور آسیب جدی خواهند دید که جوامعی تقلید کننده و یا به عبارتی جوامع هدف خواهند بود. متعاقباً باعث منفعل شدن جوانان و از کار افتادن قوه ابتکار و نو آوری و بروز، مشکلات عدیده خواهد شد (فاضلی ۱۳۸۲، ۸۲).

در چرخه مد گرایی کشورهای توسعه نیافته از کشورهای توسعه یافته و پیشرفته تقلید می کنند و همین جاست که لطامات جبران ناپذیری بر فرهنگ ملتها وارد خواهد آمد. پیروی از این مدها جوامع رابه سوی مصرف گرایی سوق م دهد و زندگی مصرفی هم فرهنگ خاص خود را به دنبال خواهد داشت که ریشه در فرهنگ همان کشورهای مبدا دارد و به تدریج باعث ایجاد تغییرات اساسی فرهنگی در سبک و شیوه زندگی کشورهای مقصد می گردد. به عبارتی این چرخه باعث از بین رفتن اعتماد به نفس، قدرت تصمیم گیری و خلق نوآوری در کشورهایی که از مدگرایی پیروی م یکنند م یگردد؛ زیرا همیشه چشم به این دارند که کشورهای صاحب مد چه مدهای جدیدی از انواع کالاها عرضه خواهند نمود تا آن ها تهیه نمایند.

معیارهای مد و لباس از دیدگاه اسلامی - ایرانی

فرهنگ ایرانی از جمله فرهنگ هایی است که همواره در خود تنوع بسیار زیادی را در خصوص پوشاک گروه های مختلف اجتماعی پذیرفته است. این گوناگونی و تنوع نه فقط در گروههای قومی یا مذهبی، بلکه در میان طبقات متعدد اجتماعی بر حسب جایگاه اقتصادی، سیاسی، جنسیتی و کارکردی خود در طی زمان به وفور دیده شده است.

در طرح متعالی اسلام، لباس باید موجب فروتنی، خشوع و خضوع انسان در برابر خداوند متعال شود و تجمل پرستی و چشم و هم چشمی و اسراف و مصرف گرایی افراطی، در تهیه لباس مورد توجه قرار نگیرد.

شاخص های مد اسلامی - ایرانی

امروزه لباس هویت خاصی را از افراد و حتی جامعه نمایان می کند. الگوهای مختلف پوشش و مد، ضمن ایجاد شخصیت و تبیین جایگاه فردی، بیانگر سنت ها، ارزش ها و نوع فرهنگ حاکم بر جوامع هستند. لباس و پوشش با هنجارها و ارزش های حاکم بر جوامع گره خورده است و می تواند به عنوان یکی از ابزارهای مهم در جهت شناخت فرهنگ و هویت ملی و حتی وقوع تحول در ساختار فرهنگی یک جامعه به کار می رود. بسیاری از قدرت های استعماری از این حربه برای نفوذ فرهنگی در ملتها و در نهایت سلطه همه جانبه بر آن ها استفاده کرده و می کنند. کشف حجاب در دوران رضاخان پهلوی و تلاش اروپاییان برای ترویج فرهنگ ابتذال در ایران از طریق مدها و الگوهای ضد اخلاقی پوشش غربی در پیش از انقلاب، گواهی بر این مدعاست. (بنیانیان ۱۳۹۰، ۲۱)

کشف حجاب با مد

با طراحی و واردات لباس های نامناسب و مغایر با فرهنگ اسلامی میتوانیم رفته رفته کشف حجاب کنیم و کشف حجابی که یک قانون نیست اما به نحوی با نبود لباس های مناسب و القای پوشش های اروپایی آمریکایی غیر ایرانی و مغایر با فرهنگ اسلامی یک اجبار است، اجباری که منجر به تغییر فرهنگ شده و از معایب تغییر نا به جای فرهنگ علاوه بر جایگزین شدن فرهنگی اشتباه فراموش شدن فرهنگ درست است! و همچنین از دیگر آسیب هایی که داشتن فرهنگ پوششی مغایر با فرهنگ اسلامی جامعه به وجود می آورد در تضاد بودن پوشش و عقاید و برآورده نشدن نیازها از طریق فرهنگ اسلامی است زیرا پوشش های غیراسلامی نیازهای غیر اسلامی میترشد که از طریق اسلام به آن ها نمی توان رسید.

اما اگر در طراحی لباس ها فقط معیارهای اسلامی مد نظر قرار گیرد

اگر در طراحی لباس ها فقط معیار اسلامی بودن در نظر گرفته شود و توجه به پدیده مد نشود لباس هایی طراحی خواهند شد که به روز نبوده، گستره ی لباس ها کم می شوند و جوان ها اشتیاق به استفاده از آن ها را نشان نمی دهند یا باعث دل زدگی و خسته گی جامعه از این طیف لباس ها شده و ناچار با تبلیغات گسترده ای که وجود دارد به سمت مد جهانی سوق پیدا می کنند، همین طور که امروز با این مشکل مواجه هستیم.

نتیجه گیری

واردات مد جهانی رفته رفته پوشش مردم و در راستای آن فرهنگ جامعه را تغییر خواهد داد و با تغییر فرهنگ جامعه آرمان های جامعه را تغییر خواهد یافت پس نتیجه این است که هر جامعه ای نیاز دارد تا طراحانی تربیت کند که لباس هایی طراحی کنند که علاوه بر القای حس سرزندگی هم راستا با اهداف و عقاید جامعه بوده و هم چنین رسانه ای که بتواند به خوبی این پوشش ها را تبلیغ کند تا جوانان بپسندند و بپوشند و بیانگر فرهنگ خود آن جامعه باشند نه غیر و این امر نیازمند حمایت دولت است.

هرچه پوشش مردم همسو تر با فرهنگ جامعه باشد فرهنگ جامعه رشد بیش تری پیدا کرده و جامعه بیش تر به آرمان هایی که فرهنگ آن در خود می پروراند میرسد.

مراجع

- قدمی م، مظفر ح، کشاورز ع، 1391. طراحی الگوی اسلامی-ایرانی، مجله مدیریت فرهنگی، شماره هجدهم.
- بنیانیان ح، 1390. پیوست فرهنگی: ضرورت های وجودی، راهکارهای و فرآیندهای تدوین، تهران: دانش و اندیشه معاصر.
- حداد عادل غ، 1368. فرهنگ برهنگی و برهنگی فرهنگی، تهران: سروش، چاپ سوم.
- دهخدا ع، 1377. لغت نامه دهخدا، تهران: موسسه لغت نامه دهخدا.
- مطهری م، 1372. مسئله حجاب، تهران: نشر صدا.
- سلاقیه آ، موسی پور ن، 1390. بررسی مقایسه ای پوشش دانشجویان دانشگاه های دولتی، پیام نور و آزاد اسلامی، فصلنامه تحقیقات فرهنگی، شماره 3.

دومین کنفرانس بین المللی اقتصاد، مدیریت و فرهنگ ایرانی اسلامی

اردیبهیل - مرداد ۱۳۹۴

با مجوز رسمی از وزارت محترم فرهنگ و ارشاد اسلامی - اداره کل استان اردبیل

Nicola SS, S Ratneshwar, Sankar S 2012. Drivers of consumer-brand identificatio, International Journal of Research in Marketing, Volume 29,Issue 4,December 2012,Pages 406-418.